ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΤΡΙΤΟ ΤΜΗΜΑ)
ΤΗΣ 13ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1984 [1]

Meyer, σύζυγος Hansen, κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

«Υπάλληλοι — μετάθαση από τον "κλάδο Β γραμματείας" στον "κλάδο Β κλασικό"»

Υπόθεση 14/84

Περίληψη

1. Υπάλληλοι — Σταδιοδρομία — Αντιστοιχία μεταξύ βαθμού και θέσης — Πρότυπες θέσεις — Μετάβαση από τον «κλάδο Β γραμματείας» στον «κλάδο Β κλασικό» — Λεπτομέρειες
(Κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, παράρτημα I Α)

2. Προσφυγή ακυρώσεως — Προσφυγή που έχασε το αντικείμενό της — Παρέλκει η έκδοση απόφασης

Στην υπόθεση 14/84,

MEYER, ΣΥΖΥΓΟΣ HANSEN, υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, εκπροσωπούμενη και επικουρούμενη από τον Marcel Slusny, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Ernest Arendt, δικηγόρο, Centre Louvigny, 34 B IV, rue Philippe-II,

προσφεύγουσα,

κατά

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ, εκπροσωπούμενης από τον Marius Simond, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Hamilius, δικηγόρο Λουξεμβούργου, 11, boulevard Royal,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της από 1ης Ιουλίου 1983 απόφασης του γενικού γραμματέα της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, περί μεταθέσεως της προσφεύγουσας, μόνο κατά το μέρος που η τελευταία εξακολουθεί να χαρακτηρίζεται ως αναπληρωτής βοηθός γραμματείας,

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Κ. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, U. Everling και Y. Galmot, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας, τα αιτήματα καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Τα πραγματικά περιστατικά

Α — Προκαταρκτικές παρατηρήσεις σχετικά με τους «κλάδους» ή τις πρότυπες θέσεις στην κατηγορία Β

Στις αρχές της δεκαετίας του 1970, το Συμβούλιο στο οποίο είχε υποβληθεί το ζήτημα της καταστάσεως των γραμματέων ή τεχνικών υπαλλήλων, η σταδιοδρομία των οποίων περιοριζόταν στην κατηγορία C και οι οποίοι δεν μπορούσαν να προαχθούν στην κατηγορία Β παρά μόνο μέσω διαγωνισμού, αποφάσισε να δημιουργήσει διάφορους «κλάδους» εντός της κατηγορίας Β:

— τον κλάδο «Β κλασικό» (BC, υπάλληλοι που εκτελούν διοικητικές εργασίες και εργασίες γραφείου)·

— τον κλάδο «Β γραμματεία» (BS, υπάλληλοι που ασχολούνται κυρίως με εργασίες γραμματείας και δακτυλογραφήσεως)·

— τον κλάδο «Β τεχνικό» (BT, υπάλληλοι στους οποίους ανατίθενται καθήκοντα τεχνικού χαρακτήρα).

Έτσι, στο παράρτημα I A του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, περί της αντιστοιχίας μεταξύ των προτύπων θέσεων και των σταδιοδρομιών σε κάθε μία από τις κατηγορίες και στο γλωσσικό κλάδο, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 4, του κανονισμού, η εξέταση της διάρθρωσης της κατηγορίας Β δείχνει, με βάση την περιγραφή των προτύπων θέσεων στο πλαίσιο των σταδιοδρομιών Β 2/Β 3 και Β 5/Β 4, ότι υπάρχουν τρεις τύποι θέσεων: βοηθός διοικήσεως, τεχνικός βοηθός διοικήσεως και βοηθός γραμματείας.

Σύμφωνα με την υποσημείωση αριθ. 2 ο αριθμός των θέσεων που αντιστοιχεί σε αυτές τις πρότυπες θέσεις καθορίζεται ειδικά και περιοριστικά στον πίνακα των θέσεων που επισυνάπτεται στον προϋπολογισμό κάθε οργάνου.

Από πλευράς κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και από χρηματικής πλευράς η διάκριση αυτή δεν επηρεάζει καθόλου την υπηρεσιακή κατάσταση των ενδιαφερομένων. Αντιθέτως, η εξέλιξη της σταδιοδρομίας διαγράφεται ευνοϊκότερη για τους υπαλλήλους του κλάδου Β κλασικού, οι οποίοι, μετά τη σταδιοδρομία Β 5/Β 4 φαίνεται ότι μεταβαίνουν ευκολότερα στην κατηγορία Β 2/Β 3 και είναι οι μόνοι που

μπορούν να διεκδικήσουν θέση του βαθμού Β 1.

Αυτή ακριβώς η διαφορά ως προς τις προοπτικές της σταδιοδρομίας αποτελεί τη βάση της υπό κρίση υποθέσεως.

Β — Τα κατά κυριολεξία πραγματικά περιστατικά

Η Hansen-Meyer, που ανέλαβε υπηρεσία στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή ως δακτυλογράφος με το βαθμό C 5 στις 4 Ιουνίου 1968, τοποθετήθηκε, στις 11 Νοεμβρίου 1969, ως γραμματέας στο τμήμα Β της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, στη συνέχεια δε, την 1η Ιουνίου 1973 και μέχρι την 1η Νοεμβρίου 1978, στο τμήμα «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση».

Το 1978 διορίστηκε κύριος γραμματέας στη διεύθυνση Α και ανήλθε στο κλιμάκιο 1 της κατηγορίας C.

Εν τω μεταξύ, πέτυχε στο διαγωνισμό Β/25/74, που είχε διοργανωθεί για την κατάρτιση πίνακα μελλοντικών προσλήψεων αναπληρωτών βοηθών διοικήσεως (θέσεις «Β κλασικές»).

Στις 18 Δεκεμβρίου 1979, δεδομένου ότι δεν υπήρχε κενή θέση «Β κλασική», υπέβαλε αίτηση για θέση αναπληρωτή βοηθού γραμματείας (θέση «Β γραμματεία») στη γραμματεία της διευθύνσεως Α.

Από 1ης Φεβρουαρίου 1980 ονομάστηκε αναπληρωτής βοηθός γραμματείας (θέση BS) με το βαθμό Β 5, κλιμάκιο 4.

Για λόγους που δεν είναι τελείως σαφείς και σχετικά με τους οποίους οι διάδικοι δεν συμφωνούν, η προσφεύγουσα ζήτησε από το γενικό γραμματέα στις 12 Ιουνίου 1980, να εξετάσει το ενδεχόμενο μεταθέσεώς της σε άλλη υπηρεσία.

Στις 8 Μαρτίου 1982, κατόπιν αιτήσεως του προέδρου της ομάδας III της γενικής γραμματείας, ο οποίος επιθυμούσε να εξασφαλίσει την ορθή λειτουργία της γραμματείας του (η οποία, στο οργανόγραμμα του 1982 δεν διέθετε ακόμη θέση αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως, όπως οι δύο άλλες ομάδες), τέθηκε προσωρινά στη διάθεση της εν λόγω ομάδας η Barbesta, αναπληρωτής βοηθός διοικήσεως (θέση Β «κλασική») στην υπηρεσία «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση» (Τμήμα Γραμματείας, Συνελεύσεως και Γραφείου).

Κατέστη έτσι δυνατή η τοποθέτηση της Hansen-Meyer στην υπηρεσία «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση» από τη θέση αναπληρωτή βοηθού γραμματείας (θέση BS) που κατείχε στη διεύθυνση Α. Με την απόφαση 534/1 της 11ης Μαρτίου 1982, έγινε η εν λόγω μετακίνηση από 15 Μαρτίου 1982.

Όταν πλέον οι αρμόδιες για τον προϋπολογισμό αρχές χορήγησαν μια νέα θέση της κατηγορίας Β «κλαστική» στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή η οποία και τη διέθεσε στη γραμματεία της ομάδας III, ο γενικός γραμματέας της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής θέλησε να τακτοποιήσει μια κατάσταση που είχε εξελιχθεί συγκεχυμένη και καθιστούσε αδύνατη την τοποθέτηση υπαλλήλου στη θέση αναπληρωτή βοηθού γραμματείας της διευθύνσεως Α. Έτσι, σύμφωνα με τα λεγόμενα της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, τα οποία αμφισβητεί η προσφεύγουσα, προκειμένου να υπάρξει καλύτερη ανταπόκριση του σχεδίου οργανώσεως (πίνακας θέσεων) προς την πραγματικότητα, προς το συμφέρον της υπηρεσίας και, τέλος, λαμβάνοντας υπόψη την αίτηση της Hansen-Mayer να εγκαταλείψει οριστικά τη διεύθυνση Α, ο γενικός διευθυντής αποφάσισε:

— να τροποποιήσει το οργανόγραμμα της γενικής γραμματείας με την απόφαση 306/83/Α της 1ης Ιουλίου 1983, αντικαθιστώντας αμοιβαία τις δύο θέσεις, δηλαδή χαρακτηρίζοντας ως Β 5/4 «κλασική» τη μέχρι τότε Β 5/4 «γραμματεία» θέση που είχε διατεθεί στην ομάδα III και, αντιστρόφως, χαρακτηρίζοντας ως Β 5/4 «γραμματεία» τη μέχρι

τότε Β 5/4 «κλασική» θέση που είχε διατεθεί στην υπηρεσία «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση»·

— να αποσπάσει τη Barbesta στη νέα θέση Β 5/4 «κλασική» που διατέθηκε έτσι στη γραμματεία της ομάδας ΙΙΙ (απόφαση της 1. 7. 1983, 316/83/Α)·

— τέλος, να μεταθέσει τη Hansen-Meyer, υπό την ίδια ιδιότητα του αναπληρωτή βοηθού γραμματείας, στη νέα θέση Β 5/4 «γραμματεία» που είχε διατεθεί πρόσφατα στην υπηρεσία «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση» (απόφαση 317/83/Α της 1. 7. 1983).

Αυτήν ακριβώς την τελευταία απόφαση προσβάλλει η προσφεύγουσα, μόνο κατά το μέρος που διατηρεί την ιδιότητά της του αναπληρωτή βοηθού γραμματείας, ενώ δεν αμφισβητεί την ίδια τη μετάθεση.

Η διοικητική ένσταση που υπέβαλε σχετικώς η Hansen-Meyer στις 18 Ιουλίου 1983, απορρίφθηκε με απόφαση του γενικού διευθυντή της 11ης Οκτωβρίου 1983.

Τέλος, δεδομένου ότι ο προϋπολογισμός 1984 για την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή επέτρεψε τη διάθεση μιας θέσης Β5/4 «κλασική» στην υπηρεσία «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση», η Hansen-Meyer τοποθετήθηκε σ' αυτή τη θέση ως αναπληρωτής βοηθός διοικήσεως (θέση Β κλασική), όπως εξάλλου είχε υποσχεθεί ο γενικός γραμματέας, με απόφαση της 24ης Μαΐου 1984, στην οποία η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή αναφέρθηκε για πρώτη φορά με την ανταπάντηση.

ΙΙ — Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Ιανουαρίου 1984, η *προσφεύγουσα* άσκησε προσφυγή κατά της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής. Τα αιτήματά της προς το Δικαστήριο είναι, στην τελευταία τους μορφή, τα εξής:

— να ακυρώσει την απόφαση 317/83/Α της 1ης Ιουλίου 1983 του γενικού γραμματέα της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, μόνο κατά το μέρος που διατηρεί την ιδιότητά της ως αναπληρωτή βοηθού γραμματείας, χωρίς όμως να αμφισβητείται η μετάθεση καθεαυτή·

— να κρίνει ότι η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή οφείλει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να τακτοποιήσει την κατάσταση της προσφεύγουσας, δηλαδή «να αναφέρει ότι η προσφεύγουσα είναι αναπληρωτής βοηθός διοικήσεως, Β 4/Β 5, ο δε βαθμός είναι Β κλασικός»·

— να ακυρώσει την απόφαση 306/83/Α της 1ης Ιουλίου 1983, περί τροποποιήσεως του οργανογράμματος·

— να διατάξει την απόδειξη, διά μαρτύρων, ορισμένου αριθμού πραγματικών περιστατικών σχετικών με την τοποθέτησή της στην υπηρεσία Αρχείων·

— να διατάξει την αντίδικο να προσκομίσει ορισμένο αριθμό εγγράφων, ιδίως αυτά που αναφέρονται στα προβλήματα σταδιοδρομίας των υπαλλήλων Β «κλασικών» και Β «γραμματείας».

— να καταδικάσει την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Η *Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Πάντως η προσφεύγουσα και η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή κλήθηκαν να απαντήσουν σε ερώτηση, πριν από τη συνεδρίαση.

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Α — Επί του παραδεκτού

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή πρόβαλε τρεις ενστάσεις απαραδέκτου.

1. Η προσφυγή στρέφεται κατά εσωτερικού μέτρου, κατά του οποίου δεν χωρεί προσφυγή

α) Κατά την *Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή,* η προσφεύγουσα αμφισβητεί στην πραγματικότητα το οργανόγραμμα και την τροποποίησή του καθόσον ζητεί να τροποποιηθεί η προσβαλλόμενη απόφαση με το διορισμό της ως αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως («Β κλασικός»), που δεν υπήρξε ποτέ, πράγμα το οποίο εξάλλου δεν επιτρέπει ο προϋπολογισμός.

Όμως, κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το οργανόγραμμα οργάνου δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής.

6) Η *προσφεύγουσα* παρατηρεί ότι ζητεί απλώς να τακτοποιηθεί η κατάσταση της, δηλαδή να τοποθετηθεί σε θέση «Β κλασική» υπ' αυτήν την ιδιότητα και διευκρινίζει ότι αμφισβητεί πράγματι την τροποποίηση του οργανογράμματος για τους λόγους που εκτίθενται πιο κάτω.

2. Έλλειψη εννόμου συμφέροντος

α) Κατά την άποψη της *Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,* η προσφεύγουσα δεν έχει συμφέρον στην άσκηση προσφυγής διότι υπήρξε πάντα αναπληρωτής βοηθός γραμματείας (θέση BS), μπορούσε να μετατεθεί υπ' αυτήν την ιδιότητα στην υπηρεσία «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση» και δεν είχε κανένα δικαίωμα να τοποθετηθεί σε θέση «Β κλασική». Επιπλέον, τα δικαιώματά της για προαγωγή εντός του εν λόγω «κλάδου» «Β κλασικού», δεν θίγονται από την επίδικη απόφαση δεδομένου ότι η προσφεύγουσα διατηρεί τη δυνατότητα, κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας της, να διεκδικήσει οποιαδήποτε κενή θέση σ' αυτόν τον κλάδο.

6) Η *προσφεύγουσα* υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι τα συμφέροντά της θίχτηκαν στην πραγματικότητα, διότι η ίδια πληρούσε τις προϋποθέσεις για προαγωγή σε θέση «Β κλασική» υπ' αυτή την ιδιότητα, διότι ο πίνακας μελλοντικών προσλήψεων σε θέσεις «Β κλασικές» στον οποίο έχει περιληφθεί δεν θα ισχύει επ' αόριστο, διότι δεν θα μπορεί να κριθεί παρά μόνο υπό την ιδιότητα υπαλλήλου του κλάδου «Β γραμματεία» και διότι η σταδιοδρομία της δεν θα εξελιχθεί ομαλά στον «κλάδο Β κλασικό». Σύμφωνα όμως με τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι υπάλληλοι δικαιούνται να γνωρίζουν εκ των προτέρων την έκταση των στοιχείων που μπορούν να επηρεάσουν τη σταδιοδρομία τους.

3. Εκπρόθεσμο της προσφυγής

α) Τέλος, κατά την *Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή,* η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη, διότη η προσφεύγουσα που είχε τεθεί στη διάθεση της υπηρεσίας «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση» από 11 Μαρτίου 1982 δεν διατύπωσε ποτέ αντιρρήσεις ως προς την αντιστοιχία μεταξύ των καθηκόντων της και του βαθμού της μέχρι την υποβολή της ενστάσεώς της στις 18 Ιουλίου 1983.

6) Η *προσφεύγουσα* υποστηρίζει, αντιθέτως, ότι δεν είχε την υποχρέωση να υποβάλει ένσταση κατά μέτρου προπαρασκευαστικού και προσωρινού το οποίο, καθεαυτό δεν της προκάλεσε ζημία.

Β — Επί της ουσίας

Προς στήριξη της προσφυγής προβλήθηκαν αρχικά τέσσερις λόγοι ακυρώσεως. Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα στηριζόμενη στο άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, δεδομένου ότι η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή προσκόμισε την απόφαση 306/83/Α περί τροποποιήσεως του οργανογράμματος, πρόβαλε τρεις νέους λόγους ακυρώσεως με το απαντητικό υπόμνημα.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αναφέρεται στην παράβαση, αφενός της περιγραφής των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων που περιλαμβάνει κάθε θέση σύμφωνα με την απόφαση του γραφείου της 28ης Απριλίου 1964 και, αφετέρου, της από 27 Μαρτίου 1974 αποφάσεως της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής 657/74/Α, επικουρικώς δε, στην παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

α) Η *προσφεύγουσα* υποστηρίζει ότι τα καθήκοντα που της ανατέθηκαν, όπως προκύπτουν από τη γνωστοποίηση περί υπάρξεως κενής θέσεως για τη θέση που κατέχει, είναι αναμφισβήτητα καθήκοντα αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως και όχι αναπληρωτή βοηθού γραμματείας.

Πράγματι, η θέση αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως στην υπηρεσία αρχείων, είναι από τότε που δημιουργήθηκε, θέση Β «κλασική», όπως προκύπτει από τη γνωστοποίηση περί υπάρξεως κενής θέσεως 31/76, της 14ης Αυγούστου 1976.

Επομένως, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν μπορούσε να τοποθετήσει την προσφεύγουσα σε θέση αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως, διατηρώντας της παράλληλα την ιδιότητα του αναπληρωτή βοηθού γραμματείας.

β) Η *Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή* εκθέτει τους λόγους που υπαγόρευσαν την τροποποίηση του οργανογράμματος και διευκρινίζει ότι, τοποθετώντας την προσφεύγουσα σε θέση αναπληρωτή βοηθού γραμματείας, που κενώθηκε στην υπηρεσία Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση, ο γενικός γραμματέας δεν επιθυμούσε να τροποποιήσει τα χαρακτηριστικά των καθηκόντων αυτής της υπηρεσίας. Εξάλλου, για τους βασικούς βαθμούς της κατηγορίας Β, είναι αναγκαία κάποια «ρευστότητα», τόσο προς το συμφέρον της υπηρεσίας όσο και προς το συμφέρον των υπαλλήλων, το δε επίπεδο των καθηκόντων συντονισμού στις λειτουργικές διευθύνσεις δεν διαφέρει κατά πολύ του επιπέδου των καθηκόντων στην υπηρεσία Αρχείων.

2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αναφέρεται στην παράβαση της γνωστοποιήσεως περί υπάρξεως κενής θέσεως 31/76, της 14ης Απριλίου 1976, στην οποία περιγράφονται τα καθήκοντα της θέσης αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως της υπηρεσίας Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση.

Προς στήριξη αυτού του λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει τα ίδια επιχειρήματα όπως και για τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η δε Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή δίνει την ίδια απάντηση.

3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αναφέρεται στην παράβαση του οργανογράμματος του 1983.

α) Η *προσφεύγουσα* υποστηρίζει ότι το εν λόγω οργανόγραμμα πρόβλεπε για την υπηρεσία Αρχείων μια θέση Β 4/5 αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως και θέση αναπληρωτή βοηθού γραμματείας. Αυτός ο λόγος ακυρώσεως προβλήθηκε ενώ η προσφεύγουσα αγνοούσε την τροποποίηση του οργανογράμματος με την προαναφερθείσα απόφαση της 1ης Ιουλίου 1983.

6) Η *Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή* απαντά ότι το οργανόγραμμα δεν παραβιάστηκε, δεδομένου ότι η τοποθέτηση της προσφεύγουσας αντιστοιχεί ακριβώς με το τροποποιημένο διά της εν λόγω αποφάσεως της 1ης Ιουλίου 1983 οργανόγραμμα.

4. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, που προβάλλεται επικουρικά, αναφέρεται στην παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως που προβλέπει ότι κάθε υπάλληλος τοποθετείται σε θέση της κατηγορίας ή του κλάδου του που αντιστοιχεί στο βαθμό του.

α) Η *προσφεύγουσα* υποστηρίζει ότι οι «κλάδοι» Β «κλασικός», Β «τεχνικός» και Β «γραμματείας» είναι στην πραγματικότητα γνήσιοι διακεκριμένοι κλάδοι και ότι, για το λόγο αυτό, δεν υπάρχει μεταξύ τους καμιά «ρευστότητα». Επομένως, αφού πέτυχε σε διαγωνισμό Β «κλασικό» και τοποθετήθηκε σε θέση αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως, πρέπει να έχει και τον τίτλο του αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως και όχι αναπληρωτή βοηθού γραμματείας. Εξάλλου η εν λόγω τοποθέτηση τη βλάπτει, δεδομένου ότι ο «κλάδος» BS σταματά στη σταδιοδρομία Β 2/3 ενώ ο «κλάδος» Β «κλασικός» οδηγεί στο βαθμό Β 1.

6) Η *Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή* απαντά ότι η θέση στην υπηρεσία Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση αντιστοιχεί πράγματι με την κατηγορία και το βαθμό της προσφεύγουσας, δηλαδή υπαλλήλου της κατηγορίας Β 5/4 και ότι τα καθήκοντα που της ανατέθηκαν σ' αυτή την υπηρεσία δεν ήταν ανωτέρου επιπέδου των καθηκόντων που ασκούσε προηγουμένως στο βαθμό BS 5/4. Υπάρχει επομένως αντιστοιχία μεταξύ του βαθμού και της θέσης. Εξάλλου, οι «κλάδοι» Β «κλασικός» και Β «γραμματεία» δεν αποτελούν στην πραγματικότητα κλάδους, αλλά αντιστοιχούν σε «πρότυπες θέσεις». Άλλωστε, αν αυτό δεν ισχύει, η προσφεύγουσα έχασε κάθε δικαίωμα να ονομαστεί υπάλληλος του κλάδου Β «κλασικού».

5. Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως (νέος) αναφέρεται στην παράβαση του άρθρου 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων.

α) Η *προσφεύγουσα* προσάπτει στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή ότι ούτε δημοσίευσε ούτε τοιχοκόλλησε, ούτε της γνωστοποίησε την απόφαση της 1ης Ιουλίου 1983 περί τροποποιήσεως του οργανογράμματος, η οποία θίγει τα συμφέροντά της.

6) Η *Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή* υποστήριξε ότι το οργανόγραμμα του οργάνου, που θεσπίζεται για να επιτευχθεί η καλή λειτουργία των υπηρεσιών, δεν αποτελεί ατομική απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 25 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και επομένως δεν απαιτείται να δημοσιευτεί ή να τοιχοκολληθεί.

6. Ο έκτος λόγος ακυρώσεως (νέος) αναφέρεται στην αναρμοδιότητα του γενικού γραμματέα να τροποποιεί τον πίνακα των θέσεων του οργανογράμματος.

α) Η *προσφεύγουσα* υποστηρίζει ότι ο γενικός γραμματέας δεν έχει αρμοδιότητα παρά μόνο να λαμβάνει, προς το συμφέρον της υπηρεσίας, μέτρα εκτελέσεως της αρχικής απόφασης περί καθορισμού του οργανογράμματος αλλά δεν μπορεί να αντικαταστήσει το γραφείο της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής που είναι το μόνο αρμόδιο για τον καθορισμό του οργανογράμματος και για κάθε τροποποίησή του.

6) Η *Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή* απαντά ότι, με την απόφαση 72/83/Α της 23ης Φεβρουαρίου 1983, ανατέθηκε στο γενικό γραμματέα η εξουσία να προσαρμόζει, αναλόγως του συμφέροντος της υπηρεσίας, την οργάνωση της γραμματείας. Ο γενικός γραμματέας ενήργησε εντός του ορίου των εξουσιών που του αναγνωρίζει ο εσωτερικός κανονισμός, συγκεκριμένα το άρθρο 57.

7. Ο έβδομος λόγος ακυρώσεως (νέος) αναφέρεται στην κατάχρηση εξουσίας που βαρύνει όλες τις προαναφερθείσες αποφάσεις περί τροποποιήσεως του οργανογράμματος, αποσπάσεως της Barbesta και μεταθέσεως της προσφεύγουσας.

α) Η *προσφεύγουσα* υποστηρίζει ότι η εκούσια «απώλεια» από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή μιας θέσης Β 4 στον «κλασικό» κλάδο, τα μέτρα που έλαβε ως προς την Barbesta τα οποία δεν εξηγούνται από το συμφέρον της υπηρεσίας αλλά από μια «προσωπική πολιτική», ο απόρρητος χαρακτήρας των μέτρων που ελήφθησαν, αποτελούν στοιχεία τα οποία μαρτυρούν κατάχρηση εξουσίας. Η προσφεύγουσα προτείνει σχετικώς ως απόδειξη, εξέταση μαρτύρων.

6) Η *Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή* επιδιώκει να αντικρούσει αυτά τα επιχειρήματα υποστηρίζοντας ότι όλες οι αποφάσεις ελήφθησαν προς το συμφέρον της υπηρεσίας, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων που είχε θεσπίσει το γραφείο καθώς και των δεσμεύσεων εκ του προϋπολογισμού και ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας είναι πράγματι πεπλανημένοι.

Μ' αυτήν την ευκαιρία το εν λόγω όργανο διευκρίνισε ότι, μόλις του επέτρεψε ο προϋπολογισμός, η προσφεύγουσα ονομάστηκε, με απόφαση της 24ης Μαΐου 1984 αναπληρωτής δοηθός διοικήσεως, τοποθετήθηκε δηλαδή σε θέση «Β κλασική».

IV — Απαντήσεις των διαδίκων στην ερώτηση του Δικαστηρίου

Με έγγραφο της 27ης Σεπτεμβρίου 1984, το Δικαστήριο κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν, πριν από τη δημόσια συνεδρίαση, στην ακόλουθη ερώτηση:

«Η απόφαση της 24ης Μαΐου 1984 περί διορισμού της Hansen-Meyer ως αναπληρωτή δοηθού διοικήσεως (θέση Β "κλασική"), δεν ικανοποιεί πλήρως την προσφεύγουσα; Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, ποιο είναι ακριβώς το αντικείμενο της διαφοράς, μετά την έκδοση της εν λόγω απόφασης, ή διαφορετικά, κατά πόσο η προσφεύγουσα εξακολουθεί να έχει συμφέρον στην εκδίκαση της προσφυγής της μετά την έκδοση της αποφάσεως της 24ης Μαΐου 1984;»

Με επιστολή της 12ης Οκτωβρίου 1984, η προσφεύγουσα απήντησε ως εξής:

«α) Δεδομένου ότι η απόφαση ελήφθη στις 24 Μαΐου 1984 και όχι την 1η Ιουλίου 1983, οπότε εκδόθηκε η απόφαση 317/83/Α, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, λόγω της εντυπώσεως που έχει σχηματίσει ότι δηλαδή δεν υπάρχει δυνατότητα διεισδύσεως μεταξύ των κλάδων Β κλασικού και BS, δεν μπορούσε να ληφθεί υπόψη για προαγωγή παρά μόνο δύο έτη μετά τις 24 Μαΐου 1984 και όχι μετά την 1η Ιουλίου 1983.

6) Η απόφαση της 24ης Μαΐου 1984 περιέχει ένα αμφιλεγόμενο σημείο που η προσφεύγουσα προσπάθησε να διευκρινίσει υποβάλλοντας αίτηση στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή στις 20 Ιουλίου 1984, επί της οποίας δεν έχει δοθεί μέχρι στιγμής καμιά απάντηση (παράρτημα Ι).»

V — Προφορική διαδικασία

Η Hansen-Meyer εκπροσωπούμενη από τον Slusny, δικηγόρο Βρυξελλών, και η Οικονο-

μική και Κοινωνική Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον Simond, αγόρευσαν κατά τη συνεδρίαση της 25ης Οκτωβρίου 1984.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 29ης Νοεμβρίου 1984.

Κατά την προφορική διαδικασία, ο δικηγόρος της προσφεύγουσας ανέφερε ότι η απόφαση της 24ης Μαΐου 1984 δεν ικανοποιεί πλήρως την προσφεύγουσα για δύο λόγους:

— αφενός η προσφεύγουσα αποκτά δικαίωμα για προαγωγή από 24 Μαΐου 1984 και όχι από 1ης Ιουλίου 1983·

— αφετέρου, ο εν λόγω διορισμός όπως διατυπώνεται δεν εξασφαλίζει στη Hansen-Meyer ότι δεν θα αντιμετωπίσει κάποτε συναγωνισμό με υπαλλήλους «BS».

Επί των δύο αυτών σημείων, ο εκπρόσωπος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής απήντησε ως εξής:

Σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως όπως εφαρμόζονται πάγια από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, ο κλάδος «Β κλασικός» και ο «κλάδος Β γραμματεία» αποτελούν ένα και τον αυτό κλάδο έτσι ώστε η αρχαιότητα σε καθήκοντα «Β γραμματείας» λαμβάνεται εξ ολοκλήρου και κανονικά υπόψη για τη μεταγενέστερη εξέλιξη της σταδιοδρομίας «Β κλασική».

Το πρόβλημα του συναγωνισμού σε σχέση με τους υπαλλήλους σε θέσεις «BS» δεν τίθεται πλέον σήμερα για την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι είναι διορισμένη σε θέση «Β κλασική», οι δε υπάλληλοι «BS» θα πρέπει να επιτύχουν σε διαγωνισμό για να τοποθετηθούν σε θέση «Β κλασική». Επομένως, η προσφεύγουσα βρίσκεται ακριβώς στην ίδια θέση όπως και όλοι οι άλλοι υπάλληλοι της ίδιας κατηγορίας της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Ιανουαρίου 1984, η Meyer, σύζυγος Hansen, μόνιμος υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί:

— την ακύρωση της αποφάσεως 317/83/Α, της 1ης Ιουλίου 1983, με την οποία ο γενικός γραμματέας της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής μετέθεσε την προσφεύγουσα, υπό την ίδια ιδιότητα του αναπληρωτή βοηθού γραμματείας, σε νέα θέση «Β 5/4 γραμματεία», που διατέθηκε στην υπηρεσία «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση», μόνο κατά το μέρος που η εν λόγω απόφαση διατηρεί το χαρακτηρισμό της ως αναπληρωτή βοηθού γραμματείας·

— την ακύρωση της αποφάσεως 306/83/Α της 1ης Ιουλίου 1983 με την οποία ο γενικός γραμματέας της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής τροποποίησε το οργανόγραμμα του εν λόγω οργάνου·

— να κρίνει το Δικαστήριο ότι η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή οφείλει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να τακτοποιήσει την κατάστασή της, δηλαδή «να αναφέρει ότι η προσφεύγουσα είναι αναπληρωτής βοηθός διοικήσεως Β 4/Β 5, ο δε βαθμός είναι Β κλασικός».

2 Η εξέταση του παραρτήματος Ι Α του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως περί αντιστοιχίας των προτύπων θέσεων και των σταδιοδρομιών σε κάθε μία από τις κατηγορίες και στο γλωσσικό κλάδο μαρτυρεί την ύπαρξη στο πλαίσιο των σταδιοδρομιών Β 2/Β 3 και Β 4/Β 5 τριών τύπων θέσεων: βοηθού διοικήσεως, βοηθού γραμματείας και τεχνικού βοηθού διοικήσεως. Οι τρεις αυτοί τύποι θέσεων αντιστοιχούν σε τρεις διαφορετικούς «κλάδους» που έχουν δημιουργηθεί εντός της κατηγορίας Β: τον «κλάδο Β κλασικό» που αφορά τους υπαλλήλους οι οποίοι εκτελούν διοικητικές εργασίες και εργασίες γραφείου, τον «κλάδο Β γραμματεία», στον οποίο ανήκουν οι υπάλληλοι που ασχολούνται κυρίως με εργασίες γραμματείας και δακτυλογραφήσεως και, τέλος, τον «κλάδο Β τεχνικό» που περιλαμβάνει τους υπαλλήλους στους οποίους ανατίθενται καθήκοντα τεχνικού χαρακτήρα.

3 Από πλευράς κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και από χρηματικής πλευράς η διάκριση αυτή δεν επηρεάζει καθόλου την υπηρεσιακή κατάσταση των ενδιαφερομένων. Αντιθέτως, η εξέλιξη της σταδιοδρομίας διαγράφεται ευνοϊκότερη για τους υπαλλήλους που έχουν τοποθετηθεί στις θέσεις «Β κλασικές», οι οποίοι, μετά τη σταδιοδρομία Β 4/Β 5, έχουν περισσότερες δυνατότητες εισόδου στην κατηγορία Β 2/Β 3 και είναι οι μόνοι που μπορούν να διεκδικήσουν θέση του βαθμού Β 1.

4 Η Hansen-Meyer που εισήλθε στην υπηρεσία της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ως δακτυλογράφος με το βαθμό C 5 στις 4 Ιουνίου 1968, τοποθετήθηκε, στις 11 Νοεμβρίου 1969, ως γραμματέας στο τμήμα Β και στη συνέχεια, από 1ης Ιουνίου 1973 μέχρι 1ης Νοεμβρίου 1978, στο τμήμα «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση». Το 1978 διορίστηκε ως κύριος γραμματέας στη Διεύθυνση Α και ανήλθε μέχρι το βαθμό C 1. Η προσφεύγουσα πέτυχε στο διαγωνισμό Β/25/74 που διοργανώθηκε για την κατάρτιση πίνακα μελλοντικών προσλήψεων αναπληρωτών βοηθών διοικήσεως (θέση «Β κλασική»). Δεδομένου ότι δεν υπήρχε κενή θέση «Β κλασική», υπέβαλε αίτηση, στις 18 Δεκεμβρίου 1979, για θέση αναπληρωτή βοηθού γραμματείας (θέση «Β γραμματείας») στη γραμματεία της Διευθύνσεως Α. Διορίστηκε δε σ' αυτή τη θέση από 1ης Φεβρουαρίου 1980.

5 Με απόφαση της 11ης Μαρτίου 1982, που εκδόθηκε κατόπιν αιτήσεώς της, τέθηκε στη διάθεση της υπηρεσίας «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση».

6 Προκειμένου να ανταποκριθεί κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο ο πίνακας των θέσεων προς την πραγματικότητα και λαμβάνοντας υπόψη την αίτηση της Hansen-Meyer να τοποθετηθεί οριστικά στην προαναφερθείσα υπηρεσία, ο γενικός γραμματέας εξέδωσε, την 1η Ιουλίου 1983, δύο αποφάσεις:

— με την πρώτη απόφαση, 306/83/Α, τροποποιείται το οργανόγραμμα της γενικής γραμματείας με την ένταξη μιας νέας θέσεως Β 5/Β 4 γραμματείας, στην υπηρεσία «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση» χάρη σε ανταλλαγή θέσεων·

— με τη δεύτερη απόφαση 317/83/Α, η Hansen-Meyer μετατίθεται, υπό την ίδια ιδιότητα του αναπληρωτή βοηθού γραμματείας, σ' αυτή τη θέση.

7 Με την υπό κρίση προσφυγή αμφισβητούνται αυτές ακριβώς οι δύο αποφάσεις, η τελευταία όμως μόνο κατά το μέρος που διατηρεί την τοποθέτηση της Hansen-Meyer σε θέση του κλάδου «Β γραμματεία», ενώ δεν αμφισβητείται η ίδια η μετάθεση.

8 Τέλος, με απόφαση της 24ης Μαΐου 1984, στην οποία η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή αναφέρθηκε για πρώτη φορά με την ανταπάντηση, ο γενικός γραμματέας του εν λόγω οργάνου λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι ο προϋπολογισμός του 1984 για την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή επέτρεψε τη διάθεση μιας νέας θέσεως Β 5/4 «κλασικής» στην υπηρεσία «Ταχυδρομείο-Αρχεία-Βιβλιοθήκη-Τεκμηρίωση», διόρισε τη Hansen-Meyer στη θέση αυτή, ως αναπληρωτή βοηθό διοικήσεως, δηλαδή σε θέση «Β κλασική».

Επί των αιτημάτων της προσφυγής που επιδιώκουν την ακύρωση της απόφασης 317/83/Α κατά το μέρος που η προσφεύγουσα παραμένει σε θέση του «κλάδου Β γραμματεία»

9 Μετά την έκδοση της προαναφερθείσας απόφασης της 24ης Μαΐου 1984 περί διορισμού της προσφεύγουσας ως αναπληρωτή βοηθού διοικήσεως σε θέση «Β κλασική», η τελευταία τόσο με την απάντησή της στην ερώτηση του Δικαστηρίου όσο και κατά τη δημόσια συνεδρίαση, υποστήριξε ότι εξακολουθεί να έχει συμφέρον στην εκδίκαση της προσφυγής διότι η εν λόγω απόφαση δεν την ικανοποιεί πλήρως για δύο λόγους:

— αφενός, τα δικαιώματά της για προαγωγή ανατρέχουν στις 24 Μαΐου 1984 και όχι στην 1η Ιουλίου 1983·

— αφετέρου, ο εν λόγω διορισμός, λόγω της σχετικής διατυπώσεώς του, δεν εξασφαλίζει στην προσφεύγουσα ότι δεν θα αντιμετωπίσει κάποτε συναγωνισμό με υπαλλήλους που ανήκουν στον «κλάδο Β γραμματείας».

10 Αντιθέτως, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή που δεν απάντησε εγγράφως στην ερώτηση του Δικαστηρίου παρατήρησε, κατά τη δημόσια συνεδρίαση, πρώτον, ότι δυνάμει των διατάξεων του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και της πάγιας εφαρμογής τους από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, η αρχαιότητα που εκτήθη κατά την εκτέλεση καθηκόντων «Β γραμματείας» λαμβάνεται εξ ολοκλήρου υπόψη για τη μεταγενέστερη εξέλιξη της σταδιοδρομίας σε θέση «Β κλασική». Δεύτερον υποστήριξε ότι το πρόβλημα του συναγωνισμού με άλλους υπαλλήλους του «κλάδου Β γραμματεία» δεν τίθεται πλέον για την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι ανήκει στον «κλάδο Β κλασικό» και ότι οι υπάλληλοι του κλάδου «Β γραμματεία» πρέπει να επιτύχουν σε διαγωνισμό για να μπορέσουν να τοποθετηθούν σε θέση «Β κλασική». Έτσι, η προσφεύγουσα βρίσκεται στην ίδια κατάσταση όπως και όλοι οι άλλοι υπάλληλοι του «κλάδου Β κλασικού» της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

11 Το Δικαστήριο λαμβάνει υπό σημείωση αυτές τις δηλώσεις και διαπιστώνει ότι, γι' αυτό το λόγο, η έκδοση της απόφασης της 24ης Μαΐου 1984 είχε ως αποτέλεσμα να ικανοποιήσει πλήρως την προσφεύγουσα. Υπό τις συνθήκες αυτές τα αιτήματα της προσφυγής που επιδιώκουν την ακύρωση της απόφασης 317/83/Α της 1ης Ιουλίου 1983 έχασαν το αντικείμενό τους.

Επί των άλλων αιτημάτων της προσφυγής

12 Κατά συνέπεια, τα αιτήματα της προσφυγής περί ακυρώσεως της προαναφερθείσας απόφασης 306/83/Α της 1ης Ιουλίου 1983, περί τροποποιήσεως του οργανογράμματος, που υποβλήθηκαν με μόνο στόχο την ακύρωση της αποφάσεως 317/83/Α έχασαν επίσης το αντικείμενό τους. Το ίδιο ισχύει και για τα αιτήματα της προσφυγής με τα οποία ζητείται από το Δικαστήριο να κρίνει ότι η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή οφείλει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να τακτοποιήσει την κατάσταση της προσφεύγουσας.

Επί των δικαστικών εξόδων

13 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 5, του κανονισμού διαδικασίας, αν η εκδίκαση της υποθέσεως δεν καταλήξει στην έκδοση αποφάσεως, το Δικαστήριο κανονίζει τα έξοδα κατά την κρίση του.

14 Πρέπει να σημειωθεί ότι η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή δεν απάντησε εγγράφως στην ερώτηση του Δικαστηρίου ως προς το ζήτημα ποιο συμφέρον διατηρεί η προσφεύγουσα για την εκδίκαση της υποθέσεως, μετά την έκδοση της αποφάσεως της 24ης Μαΐου 1984. Το εν λόγω όργανο δεν απάντησε σχετικώς παρά μόνο κατά την προφορική διαδικασία. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα τελούσε έτσι σε αβεβαιότητα ως προς το συμφέρον που είχε για την εκδίκαση της υποθέσεως και ενόψει των συγκεκριμένων περιστάσεων, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Παρέλκει η έκδοση απόφασης επί των αιτημάτων της προσφυγής της Hansen-Meyer.**

2) **Καταδικάζει την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.**

Κακούρης Everling Galmot

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Δεκεμβρίου 1984.

Ο γραμματέας
κ.α.α.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματέας

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

Κ. Κακούρης